

Opmerkelijke initiatieven geven de stad een nieuw gezicht.

'We willen de jongeren doen inzien dat zij zelf verantwoordelijk zijn voor de keuzes die ze maken.'

Kris Claes leidt YAR Vlaanderen, een organisatie die delinquente jongeren helpt om hun leven weer in handen te nemen. DOOR JEF VAN BAELEN, FOTO SABRINA BATTAGLIA

“Tonen dat er volwassenen bestaan die woord houden”

Jongeren die in aanraking kwamen met het gerecht hebben in eerste instantie opnieuw een soort structuur nodig, een gemeenschapsgevoel. Onze organisatie vertrekt van het idee dat een individu zich pas kan ontplooiën als het zich inpast in een gemeenschap. Zonder sociaal netwerk loop je verloren. Daarom koppelen we hen één op

één aan een vrijwilliger, die een paar keer per week langskomt om steun en raad te geven bij het bereiken van drie concrete doelen die de jongere zichzelf stelt. Dat kan gaan van het afmaken van een opleiding, het vinden en houden van vast werk, het herstellen van de contacten binnen het gezin, tot niet meer in aanraking komen met de politie.

Het begrip keuze staat daarbij centraal. We willen de jongeren doen inzien dat zij zelf verantwoordelijk zijn voor de keuzes die ze maken. Zij en niemand anders. Je leven in handen nemen begint bij bewuste, verantwoordelijke beslissingen. Net daarom werken we met vrijwilligers. We willen hen, via de vrijwilligers, een beeld presenteren van vol-

wassenen die verantwoorde-lijke keuzes maken en hun woord houden. Voor een stuk is dat een manier om het vertrouwen te herstellen. Deze jongeren hebben bijna allemaal een traject van breukmomenten achter de rug. Ze zagen een lange rij volwassenen passeren die hen teleurgesteld hebben. Door jongeren te confronteren met vrijwilligers die zich belangeloos inzetten, tonen we hen dat de maatschappij niet stuk is, dat er heus zaken goed lopen.

Meestal komen de jongeren bij ons terecht nadat ze werden doorverwezen door de jeugdrechter. Dat is uiteraard geen ideale basis om een vertrouwensrelatie op te bouwen. Maar als de jongere zelf niet gemotiveerd is, boek je nooit vooruitgang. Vandaar dat we telkens starten met een voortraject van vijf weken, waarin we de jongere motiveren om deel te nemen aan het programma. Als dat lukt, en alleen dan, vertrekken ze op trainingsweek. Daar willen we de jongeren doen inzien dat iedereen iets van zijn leven kan maken, ongeacht zijn verleden, omgeving of afkomst. Op het einde van de week maken ze kennis met hun individuele coach, die hen daarbij negen maanden lang zal bijstaan.

Goed 65 procent van onze jongeren bouwt later een duurzaam, succesvol leven op. Dat is een hoog slaagpercentage. Het spreekt het beeld van de ontsporende jeugd totaal tegen. Alsof je van tieners al kunt zeggen dat er nooit iets goeds van zal komen. Niemand is echt reddeloos verloren, en zeker jongeren niet die hun hele leven nog voor zich hebben. www.yarvlaanderen.be